

φορῶν τὴν λεοντὴν Ἡρακλῆς φονεῖ λεόντα οὐχὶ μείζονα γαλῆς· οἱ τάφοι ἐν Ἀμαθούντι ἦσαν πέντε πόδας βαθεῖς καὶ ἀνῆκον εἰς τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους· ἦσαν δὲ μάλιστα τετράγωνοι οἱ ἐπὶ τῶν ἐγγύς λόφων. Πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως εὐρέθησαν ἑκατοντάδες τάφων, ὁμοιοζόντων πρὸς οἰκίας, 50 πόδας ὑπὸ γῆς· ὑπῆρχε δὲ ἐν ἐνὶ τούτων περικαλλῆς σαρκοφάγος μετ' ἀναγλύφων, παριστάντων ἄρματα καὶ ἀναβάτας, σατράπην κρατοῦντα σκιάδιον, Ἀσταρὸν ἢ Ἀφροδίτας καὶ λεοντὴν φοροῦντας Βέξας ἢ Βαῦλ τῆς περσικῆς περιόδου. Ἡ θολωτὴ στέγη καὶ αἱ σφίγγες ἐμαρτύρουν τὴν ἐπίδρασιν τῆς Ἰωνικῆς τέχνης. Ὀλίγον ἀπωτέρω ἔκειντο αἰγυπτιακὰ ἐκ πορσελλάνης ἀγαλμάτια τῆς 6^{ης} π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Ἐν Ἀμαθούντι ἀνεκαλύφθησαν ἀρχαιοῦς Ἑλληνικαὶ καὶ Αἰγυπτιακαί. Ἐν Κουρίῳ ἀνεῦρεν ὁ κ. Κεσνόλας πολυτίμους λίθους, χρυσοὺς κόσμους, ἐν λόγῳ, τὸ χρυσόμαλλον δέρας τῆς ὕφνης συλλογῆς αὐτοῦ. Τὰ φοινικικὰ ἐνώτια, τὰ ψέλλια, οἱ δακτύλιοι, οἱ πολύτιμοι λίθοι ἐκρύπτοντο ἐν θολωταῖς κρύπταις ἐπὶ ψηφιδωτοῦ ἐδάφους ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν λοιπὸν τούτων τῶν ἐνεργηθεισῶν ὑπὸ τῶν φιλαρχαίων καὶ διαπρεπῶν κ. κ. κ. Βογκέ, Λάγκ καὶ Κεσνόλα καὶ ἐκ τῶν διαφόρων ἀνακαλύψεων διεσαφηνίσθη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἢ τε Ἱστορία, νεκρικὴ φιλολογία καὶ καλλιτεχνία τῆς ἀρχαίας Κύπρου μετὰ τῆς ἀρχαίας γραφῆς καὶ γλώσσης αὐτῆς*), ἀποδεικνύονται καθαρότερα τὰ ση-

*) Ἐξέστω μοι εἰπεῖν ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ἀρχαίας γραφῆς καὶ τῆς Κυπριακῆς γλώσσης καὶ παρεῖναι τινὰ χάριν διαφωτίσεως τοῦ δημοσίου. Οἱ φιλόλογοι καὶ κυπριολόγοι κατωρθώσαν νὰ ἀναγνώσῃ τὴν κυπριακὴν γραφὴν, χαρακτηρίσαντες αὐτὴν οὐχὶ σημιτικῆς, ἀλλ' ἀριανῆς ἢ Ἰνδογερμανικῆς καταγωγῆς. Τὸ ὑποδειχθὲν τοῦτο πόρισμα παρέχει ἡμῖν ἀξιοσημείωτον παράδειγμα τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἀξιολογότητος τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνιχνεύσεων. Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἐξερεύνησις λίθων, ἡ νομισμάτων ἀπέδειξαν ἐναργῶς τὴν ἀληθεῖαν ἐθνολογικοῦ τεκμηρίου 4300 ἐτῶν. Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἰδιώματος, ὁρῶς ἐννοουμένη, κατὰ τὸν Κούρτιον, ἔχουσε ζωηρὸν φῶς ἐπὶ τῆς σκοτίας ὑπερμέτρως ἀφαστηγότητος παρελθόντος. Ἐρρήθη ὅτι ἡ κυπριακὴ γλῶσσα, ἦν παραφασ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλ' ἡ ἔκφρασις δὲν φαίνεται μοι ἀκριβῆς. Οἱ χαρακτῆρες τῆς κυπριακῆς γραφῆς ὀλίγην

μεῖα τῆς ἐπαφῆς τῶν Φοινίκων καὶ Ἑλλήνων καὶ ἀνιχνεύεται ἡ λεπτοτάτη ἐκείνη γραμμὴ, ἥτις χωρίζει τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

Ἡ ἀρχαία Κύπρος παρέχει ἀφνειὰν ὕλην εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους καὶ φιλόλογους καὶ δύναται νὰ καυχήσῃ ὅτι τυγχάνει πολλῶ σπουδαιότερα τῆς ἀμφιβόλου Τρωάδος καὶ τῶν ἀβεβαίων Μυκηνῶν, διότι ἀνήκει εἰς χρόνους οὐχὶ ἡμιβαρβάρους, ἀλλὰ πεπολιτισμένους, καὶ καθίσταται τὸ ἀνεξάντλητον κέντρον καὶ ὁ πυρὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

(Δικαστὴς ἐν Κύπρῳ).

ἔχουσιν ὁμοιότητα πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς· ἀπ' ἐναντίας, αἱ λέξεις, αἱ ἐκφράζουσιν οὗτοί εἰσιν αἱ αὐταὶ οἶαι καὶ αἱ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν. Ἐντεῦθεν τεκμαιρόμεθα τὸ κοινὸν τῆς καταγωγῆς τῆς κυπριακῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης, μενούσης μόνον τῆς παροδόξου ἀνωμαλίας τῆς διαφορᾶς τῆς γραφῆς, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τούτου, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον διδαχθῆ παρὰ τῶν Φοινίκων νὰ γράφωσι τὴν γλῶσσαν, ἣν ἐλάλουν, ἐν ᾧ οἱ Κύπριοι καὶ ἐλάλουν καὶ ἔγραφον τὴν γλῶσσαν αὐτῶν πρὶν ἢ οἱ Φοίνικες ἀποκατασταθῶσι παρ' αὐτοῖς, τὰ δὲ δύο ἀλφάβητα κυπριακὸν καὶ φοινικικὸν ἤκαζον παραλλήλως ἐν Κύπρῳ, ἐξαλειφθέντα μοινοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤτοι 3 ἑκατονταετηρίδας π. Χ.

Ἐνθάδε ἐγείρεται τὸ ἀπὸρρημα ἂν οἱ Κύπριοι ἀνεκάλυψαν αὐτοὶ τὸ γραφικὸν σύστημα, ἢ τὸ μετήγαγον ἐκ τῆς κοινῆς μητρὸς, ὁπόθεν αὐτοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες μετενόστευσαν. Κατὰ τὸν Κούρτιον, ἡ ἀρχέγονος διαμονὴ τῶν Ἰώνων διετέλεσεν ἡ Ἀσιατικὴ Ἰωνία. Οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἴωνες μετέβησαν ὁμοῦ εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ ἐκεῖθεν ἔλαβεν ἕκαστος μίαν διεύθυνσιν, οἱ Δωριεῖς ἀφίκοντο εἰς τὰ ὄρη τῆς ἀρκτικῆς Ἑλλάδος, διαβάντες τὴν Θράκην, οἱ δὲ Ἴωνες κατελθόντες τὰ ὑψηλὰ ὄροπέδια τῆς Φρυγίας, παρεγένοντο διὰ τῶν κοιλάδων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας. Ὁμιλος μεταναστῶν ὠρμήθη ἐκεῖθεν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς νήσους, δευτέρως δὲ ὄμιλος, διελθὼν τὴν Λυκίαν, ἀφίκετο εἰς Κύπρον. Ἡ ὑπόθεσις δὲν φαίνεται ἀβάσιμος, καθότι ἡ φιλολογία συνηγορεῖ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐν ταῖς Λυκικαῖς Ἐπιγραφαῖς εὐρίσκει τις εἰκοσι χαρακτῆρας, ὧν οἱ δέκα τρεῖς εἰσιν οἱ αὐτοὶ τῶν κυπριακῶν ἐπιγραφῶν καὶ οἱ ἐπτά παρεμφερεῖς αὐτοῖς, ὥστε ἡ συγγένεια τῶν δύο ἀλφάβητων πρόκειται ἐναργῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ τῆς γλώσσης καὶ τῆς γραφῆς δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν τὰ ἴχνη τῆς Κυπριωτικῆς μεταναστεύσεως ἐν Φρυγίᾳ, τῇ κοινῇ τῶν Κυπρίων, τῶν Λυκίων καὶ τῶν Ἰώνων πατρίδι. Ὅρα Cyprus: its History, its present resources, and future prospects, by R. Hamilton Lang. London 1878. Chapter XV. Archaeology. σελ. 327—340.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(τέλος.)

Μεταβαίνοντες ἤδη ἀπὸ τῶν ἡμερησίων εἰς τὰ ἐβδομαδιαίως ἐκδιδόμενα φύλλα ἀναφέρομεν ἐν πρώτοις τὰ πολιτικὰ καὶ παρατηροῦμεν συγχρόνως, ὅτι ταῦτα, ἐξαίρεσει ὀλίγων, ἔχουσιν ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων φιλελευθέρων κομμάτων. Τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην ἀποτελοῦσιν αἱ ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑφιστάμεναι συντηρητικαὶ ἐφημερίδες „The People“ καὶ „England“ καθὼς καὶ ἡ ἀρχαιότερα „Sunday Times“, ἥτις ὅμως ἐκ παρέργου πραγματεύεται τὴν πολιτικὴν καὶ ἀσχολεῖται κυρίως εἰς τὰ πράγματα τῶν θεάτρων, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς φιλολογίας. Ῥιζοσπαστικὸν δὲ καὶ καθαρῶς δημοκρατικὸν πρόγραμμα ἔχουσι τὰ „Reynolds Newspaper“, „Weekly Dispatch“ καὶ τὰ „Lloyds Weekly Newspaper“. Τὰ τρία ταῦτα φύλλα ἐκδίδονται εἰς τεράστιον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, ἀλλὰ καὶ τὰ „Weekly Times“ καὶ τὰ „News of the World“ ἀπειραριθμούς ἔχουσι συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας. Ἐνῶ δὲ πάντα τὰ δημοσιογραφικὰ ταῦτα ὄργανα τιμῶνται ἀντὶ μιᾶς μόνον

πέννας, ὁ „Observer“ πωλεῖται ἀντὶ τοῦ τριπλοῦ τιμήματος, καὶ δικαίως, διότι αὐτὸς εἶνε ἡ σημαντικωτέρα καὶ ἐμβριθεστέρα πασῶν τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένων ἐβδομαδιαίων πολιτικῶν ἐφημερίδων. ἔχει δὲ τὸ ἔθος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν, νὰ περιορίζεται μόνον εἰς τὰς εἰδήσεις τοῦ Σαββάτου ἀντὶ νὰ πραγματευῇται καθὼς πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες τοῦ εἵδους του, τὰ συμβάντα ὅλης τῆς ἐβδομάδος. Εὐδοκίμως δὲ συντασσόμενος καὶ φέρων ἀριστοκρατικώτατον χαρακτῆρα, ὁ „Observer“ διατηρεῖ στενὰς σχέσεις πρὸς πολλοὺς τῶν διαπρεπόντων φιλελευθέρων καὶ διὰ τοῦτο πολυλάκις δύναται νὰ δημοσιεύῃ εἰδήσεις περὶ πολιτικῶν κινήσεων εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, πρὶν ἢ δημοσιευθῶσιν αὐταὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων. Οὐχ ἥττον σπουδαῖαι καὶ ἐμβριθεῖς εἶνε καὶ αἱ ἐν αὐτῷ δημοσιεύμεναι θεατρικαὶ ἐπικρίσεις, ἐπειδὴ ἐν Λονδίνῳ τὰ νέα δράματα πάντοτε σχεδὸν τῷ Σαββάτῳ παριστάνονται πρῶτην φορὰν ἀπὸ σκηνῆς.

Κατὰ τὸ ἡμῖς πολιτικὴν καὶ φιλολογικὴν περιβολὴν

φέρουσι τὰ περιώνυμα ἐκεῖνα φύλλα, τῆς „Σαββατιαίας Ἐπιθεωρήσεως“ καὶ „τοῦ Θεατοῦ“, ἕκαστον αὐτῶν τεῦχος περιέχει εικοσιτέσσαρας ἕως τεσσαράκοντα σελίδας, ὧν τὸ πρῶτον ἡμισυ καταλαμβάνουσι πολιτικαὶ καὶ οικονομολογικαὶ διατριβαί, τὸ δ' ἕτερον ἡμισυ αἱ βιβλιοκρισίαι. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ αἱ λεγόμεναι „Budgets“, ἡτοι ἐβδομαδιαῖαι ἐκδόσεις τῆς „Pall Mall Gazette“ καὶ τῆς „Ἐφημερίδος τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου.“ Καθαρῶς φιλολογικὸν χαρακτήρα φέρουσι τὸ πασίγνωστον καὶ σοβαρὸν „Ἀθῆναιον“ καὶ ἡ κατ' οὐδὲν αὐτοῦ διαφέρουσα „Ἀκαδημία.“ Ἡ μόνη διαφορὰ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ περιοδικῷ οἱ συνεργάται ὑπογράφουσι διὰ τοῦ ὀνόματός των τὰ δημοσιεύμενα ἄρθρα, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ οὐχί. Ἐν γένει παρατηρεῖται ἀκόμη ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦσα ἡ ἀρχὴ νὰ ἐργάζωνται οἱ δημοσιογράφοι ἀνώνυμως.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀγγλικῶν φύλλων ἄνευ ἀμφιβολίας γνωστότατα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἶνε τὰ ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος μετὰ εἰκόνων ἐν Λονδίῳ ἐκδιδόμενα μεγαλόσχημα περιοδικά, ἰδίως ὁ Graphic καὶ τὰ „Illustrated London News“, τὰ ὁποῖα ἀπαντᾷ τις εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς γῆς. Ὁ ἐκ Νόττιγγχαμ ἐφημεριδοπώλης Ἐρβέρτος Ingram ἐξεπλήττετο πολλάκις βλέπων τὸ πλῆθος τῶν συρρεόντων πρὸς ἀγορὰν τῶν ἐπιτοπίων ἐφημερίδων, ὅσας αὐταί, ἀφορμὴν λαμβάνουσιν ἐκ σκανδαλισμῶν ὑποθέσεων, ἐγκλημάτων, δολοφονιῶν κτλ. ἐδημοσίεον ζυλογραφήματα, ἔστω καὶ πάντῃ ἀκατέργαστα καὶ κακότεχνα. Ὡς φρόνιμος λοιπὸν ἄνθρωπος, ἐσκέφθη ὅτι πάντως ἐπικερδὴς θὰ ἦτον ἡ ἱδρυσις φύλλου δημοσιεύοντος μετ' εἰκονογραφιῶν πάντα τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα καὶ σπουδαῖα συμβάντα. Καὶ πολλοὶ μὲν εὐθὺς ἐσπευσαν νὰ τὸν ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τοῦ καινοφανοῦς τούτου ἐγχειρήματος, ὡς συνήθως συμβαίνει ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, ἀλλ' αὐτὸς ἐμμένει εἰς τὴν ἀρχικὴν του ἰδέαν καὶ ἀπόφασιν ἱδρυσεν τῷ 1842 τὰ „London News“ καὶ μετ' οὗ πολὺ οὐχὶ μόνον ἐξεπληρώθησαν πᾶσαι αἱ προσδοκίαι του, ἀλλὰ καὶ ἐδοκίμαζε πολλὰς δυσκολίας εἰς τὸ νὰ περιορίσῃ μέχρι τοῦ πρέποντος τὰς ἀθρόως πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλομένας εἰδοποιήσεις. Βαθμηδὸν τὸ περιοδικὸν φύλλον του ἐπεξέτεινε τὴν κυκλοφορίαν του εἰς 100,000 ἀντιτύπων καὶ πλέον. Αἱ εἰδοποιήσεις τὴν σήμερον καταχωρίζονται ἀντὶ πέντε σελινίων τὴν γραμμὴν, ὃ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶνε κατ' ἀρχὴν περιορισμένος εἰς ὀλίγας μόνον σελίδας. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη τοῦ Ingram ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ γεννηθῇ ἡ „Illustration“ τῶν Παρισίων ἱδρυθεῖσα ἐν ἔτος ἀργότερον καὶ ἡ „Εἰκονογραφημένη Ἐφημερίς“ τῆς Λειψίας μετ' ἄλλους ἐξ μῆνας ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον, καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἱδρυθεῖσαι ὁμοίαι ἐφημερίδες ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ Ὠκεανοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου ἰχνογράφου καὶ σχεδιαστοῦ τῶν „London News“ ἠθελήσεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ πρῶτος ζυλογράφος W. L. Thomas νὰ ἐκδώσῃ ἐν βιβλίον εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐζήτησε παρὰ τῶν ἐκδοτῶν τοῦ περιοδικοῦ νὰ τῷ δανείσωσιν ὀλίγας εἰκόνας, τὰς ὁποίας ὁμοῦς αὐτοί, ἕνεκα λόγων τεχνικῶν, τῷ ἠρνήθησαν. Ἀγανακτῆσας ἐπὶ τούτῳ παρητήθη τῆς θέσεώς του καὶ ἱδρυσεν ἐξ ἀντιζηλίας τὸν „Graphic“, ὅστις δὲν ἐβλάψε μὲν τὰ „London News“, τὰ ἠνάγκασεν ὁμοῦς διὰ τῆς προόδου καὶ τῶν ἰδίων του μεταρρυθμίσεων καὶ αὐτὰ νὰ βελτιωθῶσι σημαντικῶς. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀνεπτύχθη καὶ διεπαιδαγωγήθη ἡ καλαισθησία τοῦ δημοσίου πρὸς τὰ τοιαῦτα δημοσιεύματα,

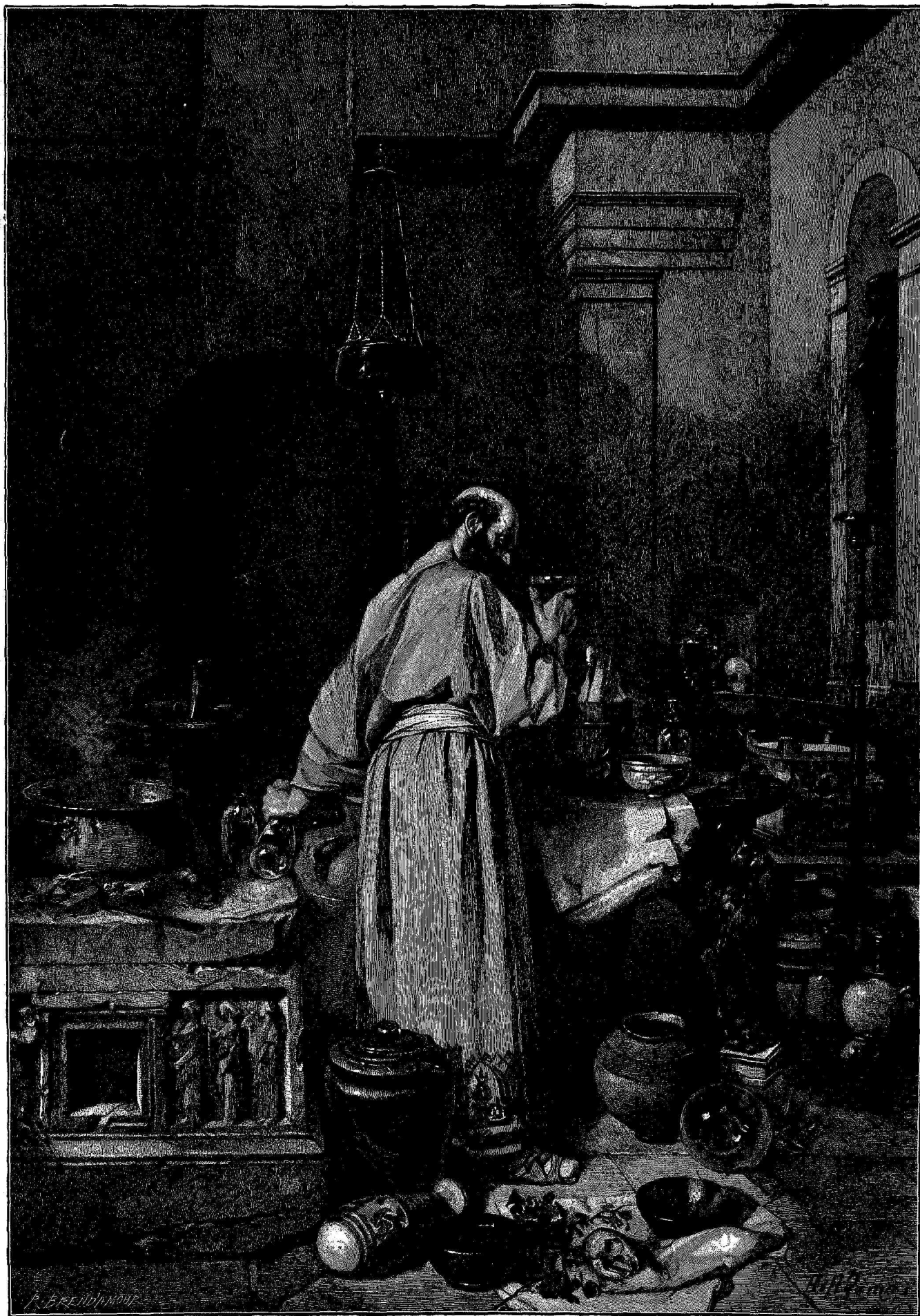
ὥστε ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ὁ „Graphic“ ἀπέκτησεν ἰσαριθμούς πρὸς τοὺς τῶν „London News“ ἀναγνώστας, τὴν σήμερον δὲ ὑπὸ τὴν ἐποφὴν ταύτην ὑπερτερεῖ αὐτῶν κατὰ πολὺ.

Ἐν ταῖς τρισὶν οἰκίαις, ἔπου εὐρίσκονται τὰ γραφεῖα καὶ αἱ ἀποθήκαι τοῦ „Graphic“, καὶ ἔξω αὐτῶν χίλιοι περίπου ἄνθρωποι, ὡς τακτικοὶ συνεργάται, ἰχνογράφοι, χαρτοποιοί, ζυλογράφοι, τυπογράφοι κτλ. ἐργάζονται εἰδικῶς διὰ τὸ φύλλον, οὗ ἡ ἐκδοσις ἀπαιτεῖ ἐτησίως δαπάνην 120,000 λιγῶν στερλινῶν. Ὁ κατὰ τοὺς δώδεκα τοῦ ἔτους μῆνας ἀποκλειστικῶς χάριν αὐτοῦ κατασκευαζόμενος χάρτης ἔχει βάρος 20,000 κανταρίων καὶ ἐὰν ἐξηπλοῦτο κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἠθέλε περιζῶσει τὸ ἐν ἡμισφαίριον τῆς γῆς. Πρὸς ἐκδοσιν δὲ τοῦ τεύχους τῶν Χριστουγέννων, ἐκδιδομένου πολλάκις εἰς ἡμισυ ἑκατομμύριον ἀντιτύπων — τῷ 1883 εἶχον ἐκδοθῇ 563,000, ἐξαντληθέντα ἐντὸς δύο ἐβδομάδων καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ πωληθέντα εἰς τὸ τετραπλάσιον καὶ πενταπλάσιον τῆς ἀρχικῆς τιμῆς — ἐργάζονται ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ „Graphic“ ἐπὶ δέκα ὀλοκλήρους μῆνας. Ἐὰν δὲ τύχῃ ποτὲ τὰ „London News“ ἢ ὁ „Graphic“ ν' ἀναδημοσιεύσωσιν εἰκόνα διασήμου τινὸς ζωγράφου, ἡ κυκλοφορία αὐτῶν ἐπεκτείνεται ἀμέσως εἰς 600,000 ἀντιτύπων.

Τὰ πρόγραμμα τῶν δύο τούτων εἰκονογραφημένων περιοδικῶν ἐμμήθη καὶ τὸ λεγόμενον „Pictorial World“, ἀλλὰ τοῦτο μετ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς προσπάθειάς δὲν κατώρθωσε μέχριτοῦδε νὰ φέρῃ σημαντικὰ κέρδη εἰς τοὺς ἐκδότας του. Τὸ ἐναντίον συμβαίνει εἰς τὰ ἐλεεινὰ „Illustrated Police News“, τὰ ὁποῖα εὐρίσκει τις εἰς ὅλας τὰς κώμας τῆς Ἀγγλίας. Ἡ πάγκοινος διάδοσις αὐτῶν εἶνε ἀληθὴς σάτυρα κατὰ τοῦ ἐξυμνουμένου „νεωτέρου πολιτισμοῦ“, ὡς δὲ φαίνεται, ἀρκεῖ ἐνίοτε φύλλον τι νὰ ἦνε φαῦλον καὶ ἐξηχρειωμένον διὰ νὰ εὕρῃ ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν πολυαριθμούς τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητάς του. Τὰ „Police News“ δημοσιεύουσιν ἀποκλειστικῶς τὰς σκανδαλωδεστάτας ὑποθέσεις τῶν δικαστηρίων καὶ τὰ φρικωδέστερα τῶν ἐγκλημάτων, κοσμοῦνται δὲ δι' εἰκόνων, αἵτινες γυμνάζουσι τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀκρίτου ὄχλου πρὸς πᾶν τὸ βδελυκτὸν καὶ ἀποτρόπαιον. Αἱ δὲ καταχωρούμεναι εἰδοποιήσεις εἶνε εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν ἀνήθικοι.

Εἰς τὸν εἰκονογραφημένον τύπον ἀνήκουσι καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ συρμοῦ, τὰ ὁποῖα πάντα ἀνεξαιρέτως δανείζονται τὰς εἰκόνας καὶ τὰ περιεχόμενά των ἐκ γαλλικῶν καὶ γερμανικῶν ἐφημερίδων τοῦ συρμοῦ. Τοιοῦτό τι πράττει καὶ τὸ μεγάλης ὑπολήψεως ἀπολαῦον καὶ λίαν διαδεδομένον συρμικὸν φύλλον „ἡ Βασίλισσα“, τὸ ὁποῖον ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα ἐκδίδεται εἰς 30—50 σελίδας μεγάλου σχήματος καὶ συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ κυριῶν. Οὐδεμίαν γυνὴ τῶν καλλιτέρων καὶ εὐπορωτέρων τάξεων ὀκνεῖ ν' ἀναγνώσῃ τὴν Βασίλισσαν, ἥτις ὡς ἐκ τούτου πολιορκεῖται ὑπὸ ἀπιστεύτου ἀριθμοῦ εἰδοποιήσεων πρὸς καταχώρισιν. Οἱ συρμοὶ καταλαμβάνουσι μικρὸν τι μόνον μέρος τῶν περιεχομένων, αἵτινα κυρίως περιστρέφονται περὶ ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν γυναικεῖον βίον καὶ ἔχοντα ἐνδιαφέρον διὰ τὰς γυναῖκας.

Ἀξιωματικὸς ἐφημερὶς τοῦ συρμοῦ εἶνε προσέτι καὶ ἡ λεγομένη „Ladies Pictorial“ καὶ ἡ 170,000 ἀντιτύπων κυκλοφορίαν ἔχουσα ἀγγλικὴ ἐκδοσις τοῦ Συρμικοῦ Κόσμου „The Young Ladies Journal“, ἐν ᾗ αἱ λοιπαὶ δύο δωδεκάδες συρμικῶν ἐφημερίδων ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μίσσες οὐδενὸς σχεδὸν λόγου εἶνε ἀξίαι.

Ο ΝΕΚΡΟΜΑΝΤΙΣ.

Εἶκον ὑπὸ Α. Αἰῶμο.

“Ὅπως καὶ παρ’ ἡμῖν, οὕτω καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ διάφορα σατυρικὰ φύλλα ἐνδιατρίβουσιν ἀναμιξ εἰς τε τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον. Ἐν Λονδίῳ ἐκδίδονται τὰ „Punch“, „Fun“, „Judy“, „Funny Folks“ καὶ „Moonshine“. Γνωστότατον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἶνε μόνον τὸ „Punch, or the London Charivari“. Ἡ ἱστορία τοῦ περιφήμου τούτου σατυρικοῦ φύλλου ἀναποσπάτως συνδέεται πρὸς τὸν βίον τῶν ἐξοχωτέρων σατυρογράφων τῆς βικτωριανῆς ἐποχῆς, διότι συνεργάτας του ἔσχε τὸν Thackeray, τὸν Douglas Jerrold, τὸν Hood, Mayhew Smith καὶ ἄλλους. Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τὸ φύλλον τοῦτο ἦτον ἀληθὴς καὶ ἀνεγνωρισμένη δύναμις ἐν τῷ κράτει, ἰδρύθη δὲ τῷ 1841 ὑπὸ Mark Lemon, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ συντάκτης καὶ εἰς τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη ἀπελάμβανεν ἐξ αὐτοῦ ἐτήσιον εἰσόδημα 1500 λιρῶν στερλινῶν. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι πάντες οἱ μέχρι τοῦδε συντάκται του ἦσαν ἢ ποιηταὶ ἢ κωμωδοποιοί, ἄλλως ὅμως δὲν εἶνε πάντοτε ὅλα τὰ περιεχόμενά του μετ’ ἐπιτυχίας καὶ λεπτότητος γεγραμμένα.

Ὅπως ἰδιοφυῆς καὶ νωπὸς καρπὸς τῆς λονδινεῖου ἐφημεριδογραφίας εἶνε τὰ λεγόμενα „Society Papers“, ἐβδομαδιαῖα φύλλα ὠρισμένα διὰ τὴν „ὑψηλὴν κοινωνίαν“ καὶ πραγματευόμενα ἀπροκαλύπτως καὶ εὐφωῶς πολλάκις τὰ τρωτὰ μέρη τῆς σημερινῆς κοινωνίας, τὰ ἀπόκρυφα τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομολογίας καὶ διάφορα ἄλλα κοινωνικὰ σκάνδαλα. Τὸ δηκτικὸν καὶ σατυρικὸν αὐτῶν ὕφος τὰ καθιστᾷ προσφιλὲς ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς πολλούς. „Ἐπείγουσάν τινα ἀνάγκην“ δὲν ἱκανοποιοῦσιν, ἀλλ’ ὅπωςδὴποτε ἀποκαλύπτουσιν ἐνίστε ἀξιοπεριέργα μυστήρια τῆς ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως πόλεως. Δύσκολον δὲ εἶνε βέβαια εἰς ἕκαστον ἀριθμὸν νὰ διακρίνη τις τὸν οἶτον ἀπὸ τῶν ζιζανίων. Τὰ ἀάλλιστα φύλλα τοῦ εἵδους τούτου εἶνε „The World“ καὶ τὸ „Truth“

ὄργανον τοῦ ῥιζοσπάστου, εὐφωῶς καὶ πλουσίου βουλευτοῦ Λαβουσέρ.

Σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ ἀγγλικῇ φιλολογίᾳ διαδραματίζουσι τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, τὰ κατὰ μῆνα καὶ τριμηνίαν ἐκδιδόμενα. Ἐκτὸς τῆς φιλελευθέρως „Edinburgh Review“. ἰδρυθείσης πρὸ 80 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ λόρδου Brougham, ἀξιωμακτικὸς εἶνε καὶ ἡ συντηρητικὴ „Quarterly Review“ καὶ ἡ ἄλλοτε ὑπὸ John Stuart Mill διευθυνομένη „Westminster Review“. Τὰ μηνιαῖα φύλλα εἶνε πολυαριθμότατα καὶ ποικιλώτατα, ἀσχολοῦνται δὲ εἰς τὴν καλλιέργειαν ὅλων τῶν ἐπινοημάτων τῆς διανοητικῆς κινήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τῶν μηνιαίων Ἐπιθεωρήσεων πρωτεύουσιν κατέχουσι θέσιν ἡ „Fortnightly Review“ καὶ ὁ „Nineteenth Century“, ὧν ἕκαστον τεῦχος τιμᾶται ἀντὶ 4 περίπου δραχμῶν. Τὰ δὲ μηνιαῖα „Magazine“, ἀσχολοῦνται κυρίως εἰς τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν, εἶνε ἐφθηνότερα καὶ ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων ἐκδίδονται ἀνευ εἰκόνων. Εἰκονογραφημένον ὅμως εἶνε τὸ λεγόμενον „Argosy“, συντασσόμενον ὑπὸ τῆς γνωστῆς μυθιστοριογράφου μίς Wood, καὶ τὸ ὅπὸ τοῦ 1883 ὑφιστάμενον „English Illustrated Magazine“, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως σημαντικώτερον πάντων εἶνε τὸ „Macmillans Magazine“ καὶ τὸ „Blackwoods Magazine“.

Δυστυχῶς ὁ ἐν ταῖς στήλαις τῆς „Κλειῶς“ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐμιλήσωμεν περὶ τῶν λοιπῶν μηνιαίων συγγραμμάτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων περιοδικῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν θεολογίαν, τὴν θρησκείαν, τὴν καλλιτεχνίαν, τὴν οἰκονομολογίαν, τὴν παιδαγωγικὴν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἃν καὶ πάρα πολλὰ θὰ εἴχομεν περὶ αὐτῶν νὰ εἴπωμεν, ἀφ’ οὗ ἐν μόνῳ τῷ Λονδίῳ ἐκδίδονται οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 900 δημοσιογραφικῶν ὀργάνων.

(ἐν Μαγκεστρίᾳ.)

Η ΕΠΑΙΤΙΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος).

XXXV.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐβδομάδων, ἀφ’ οὗ συνέβησαν ταῦτα, ὁ Φρέβεν μετέβη εἰς ἄλλην τινα ἐκεῖ πλησίον πόλιν, καὶ διαμένων ἐν αὐτῇ, διὰ νὰ εὐρίσκειται πάντοτε οὐχὶ μακρὰν τῆς Ἰωσηφίνας, ἐσυνειδίξε νὰ περιπατῇ τὸ ἐσπέρας μόνος παρὰ τὴν ὄχθιν τοῦ παραρρέοντος μεγάλου ποταμοῦ. Ἐκεῖ δὲν ἔπαυεν ἀναλογιζόμενος τὴν συναρμογὴν τοσούτων συμπτώσεων καὶ προσεπάθει νὰ εὕρῃ μέσον τι, ὅπερ ἴσως θὰ καθίστα αὐτόν τε καὶ τὴν προσφιλεῖ γυναῖκα εὐτυχεῖς. ἐνῶ δὲ ἐσπέραν τινα ἔκαμνε τὸν συνήθη τοῦτον περίπατον καὶ ἦτο βεβυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις ταύτας εἶδε πλησιάζουσιν ἐκ τῆς παρακειμένης ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γεφύρας μίαν ὁδοπορικὴν ἀμαξάν· ἡ ἀλλόκοτος τοῦ ὀχήματος κατασκευὴ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν του μακρόθεν ἤδη. Ἀλλ’ εὐθὺς μετ’ ὀλίγον οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ ἀκολουθού, ὅστις ἐκάθητο παρὰ τῷ ἀμαξηλάτῃ· τὸ κυτρινωπὸν καὶ φαιδρὸν πρόσωπόν του, διαρκῶς στρεφόμενον ἐκ περιεργείας πρὸς τὰ περίεξ, τῷ ἐφάνη γνωστόν, ἔτι δὲ γνωστότερα ἡ παρδαλὴ ἐνδυμασία του. Ὅταν ἡ ἀμαξα, βάδην ἐπὶ τῆς γεφύρας προχωροῦσα, ἐπλησίασε περισσύτερον, τότε καὶ ὁ ὑπηρέτης παρετήρησε τὸν νεανίαν καὶ ἀνέκραξε προτάσσων ὡς Ἰσπανὸς θρησκευτικὰ τινα ἐπιφωνήματα· „Καλέ, αὐτὸς εἶνε ὁλος κι’ ὁλος!“ Ἦνοιξε συγχρόνως ἐν σπουδῇ τὸ ὀπι-

σθεν αὐτοῦ παράθυρον τῆς ἀμάξης καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸν ἐντὸς διαμένοντα κύριον. Εὐθὺς μετὰ τοῦτο κατέπεσεν ἐν ἐκ τῶν πλαγίων τοῦ ὀχήματος παραθύρων καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπεφάνη προκύπτουσα ἡ κεφαλὴ τοῦ γνωστοῦ ἤδη ἡμῖν Δὸν Πέτρου. Ἡ ἀμαξα ἐσταμάτησε· ὁ Φρέβεν ὥρμησε μετὰ χαρᾶς πρὸς τὸν γέροντα, ἔνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔλαβε τὸν καταβαίνοντα εἰς τὰς ἀγκάλας του. „Ποῦ εἶνε, ποῦ τὴν ἔχετε τὴν κόρην τῆς Λαύρας μου; Δι’ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰπατέ μοι ποῦ εἶνε;“

Ὁ Φρέβεν δὲν κατῴρθωσε νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν ἐκ τῆς ταραχῆς· παρέλαβε δὲ καὶ ὠδήγησε τὸν γέροντα ὀλίγον ἀπώτερα πρὸς τὴν ἄκραν τῆς γεφύρας καὶ ἐκεῖ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἡ κόρη δὲν εὐρίσκετο πολὺ μακρὰν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ὅτι τὴν ἐπαύριον θὰ πηγαίνουν μαζῇ πρὸς συνάντησίν της.

Δάκρυα χαρᾶς εἶχεν ὁ Ἰσπανὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. „Πόσον Σὰς εἶμαι ὑποχρεωμένος δι’ αὐτὴν τὴν εἰδήσιν, τὴν ὁποίαν μ’ ἐδώκατε!“ εἶπε μετ’ ὀλίγον. „Εὐθὺς ἅμα ἔλαβον ἄδειαν ἀναχωρήσεως, δὲν ἔχασα οὐδὲ μίαν στιγμὴν καὶ παρήγγειλα τὸ ταχύτερον ὄχημα καὶ ἦλθον διὰ τοῦ συντομωτέρου δρόμου. Δὲν μποροῦσα περισσότερον νὰ βαστάξω. Ὁμοιάζει ἄρ’ γε μὲ τὴν μητέρα της καὶ τί διηγεῖται περὶ τῆς Λαύρας μου;“

Ὁ Φρέβεν ὑπεσχέθη αὐτῷ ὅτι θὰ διηγηθῇ ὅλα ἐπάνω